

HUMANOTECA

LA FESTA MARRANA

Festa: Solemnitat amb que hom commemora un esdeveniment important del passat o subratlla la transcendència d'una escaiença actual. Definició del diccionari de la llengua catalana. Primera edició del 1982.

Gairebé quaranta anys després:

Festa: Orgia, assortiment de culs, tetes i melics. Tres mil decibels de música. Ball. Alcohol, droga, llengua i Guàrdia Urbana. Excusa per celebrar un post Covid que encara és Covid.

Per moderar el desgavell, les autoritats sanitàries anuncien la quarta onada però amb la boca petita perquè arriba l'estiu i necessitem turistes.

Servidora, tot just encetant la flor de la joventut, amb cul i tetes per ensenyar

segura de l'èxit, amb fetge en condicions de rebre alcohol en quantitats més que generoses i sense estar batejada, em pregunto si no ens passem. Hi ha alguna raó mínimament racional per haver de concentrar-se en una platja i agafar una pítima d'urgència sanitària entre mil entrompats més? És això una celebració en honor a la llibertat?

Per part de les autoritats, amenaçar amb una quarta onada pandèmica la celebració despendolada del jovent, té alguna base científica, després que el

virus ha fet, fa i farà el que l'hi passi per la cèl·lula?

Algú sap per què fa el que fa? Algú sap per què diu el que diu? O senzillament hem arribat al cor de l'estultícia humana?

ÚLTIMA HORA

NO NATS I DESPRÉS DESNONATS

A la literatura de fa un parell de segles hi havia un tema recurrent, la pèrdua d'identitat. Algú es trobava de sobte que no hi havia ni papers ni persones que poguessin donar fe de la seva existència i, naturalment, el personatge anava des de la desesperació al suïcidi. Terrible.

Ara no, ara el que viu un cas així pot donar-se per satisfet. No hi ha re pitjor al món que entrar a formar part d'una llista

oficial. Ja t'ha fotut. Estàs a les seves mans.

Però encara hi ha una cosa pitjor. L'administració ignora a bona part dels ciutadans. No els escolta, no els dóna suport, no els soluciona problemes ni els recompensa d'injustícies. No els hi consta.

L'administració passa del ciutadà fins que

un altre ciutadà amb diners, és a dir, un prohom, o un ens administratiu, et necessita. Necessitat, és clar, vol dir que vol els teus diners. Aleshores la informàtica administrativa es posa en marxa i en menys de dos dies, el no nat, el que tothom negava la seva existència i el seu dret a tenir drets, es converteix en individu conegudíssim per tots els funcionaris. Ho saben tot d'ell des del naixement, la primera comunió, el dia que va anar a Castelldefels a menjar una paella... Ara, el desconegut és un fugit de la justícia que cal localitzar, fer pagar i al final, si no hi ha altres possibilitats, desnonar.

Una vegada localitzat i castigat segons llei, el ciutadà, torna a desaparèixer. Està dormint al carrer amb la família i les mantes que té i, això sí, amb la possibilitat d'anar a un menjador social que està a l'altra punta de la ciutat. Ja torna a ser un no nat. Pot començar a pensar en la felicitat. L'únic perill per ell, serà que un conseller decideixi fer pagar els plats de sopa de beneficència amb caràcter retroactiu.

